

Erdős Kristóf: Egy estém otthon

Egy estém otthon ugyanolyan,
mint a többi. Nem nagy szám.
Minden este szépen hazakerülök,
csendben megeszem a kihűlt
lecsót, és elmegyek fürdeni.
Utána aludni. Néha olvasok
vagy írok, de nem viszem túlzásba.
Inkább figyelem a nesztelen
lépteket a folyosón.
Talán valaki a családból. A
falaknak is emberi kapcsolat
színük van. Nem volt a katalógusban,
de apa direkt így kérte, hogy más
nem is jó neki. Nekünk,
mert emberi kapcsolatok.

Azért jóformán mindig egyedül vagyok.
Nem osztom senkivel se meg a
kihűlt lecsóörömeket,
egyedül olvasom az egyedül vett

folyóiratokat.

Majd lesz egy naplementi lány,
sokat leszek vele és sokat
gondolok rá, ő megosztzik
velem egy bölcsészalbérlési
kisszobán. És ahogy az
évek jönnek-mennek,
hasunk és a fizetésünk egyre
tребélyesebb és majd végül
beköltözünk egy pontosan
ugyanolyan átlagszagú kertvárosi
családi házba, mint az otthonom.

Egy estém otthon, magamban,
mint egy huzatos spájz,
ahova még a nagyanyám se jár
be, mert mirelit ételeket vesz,
csak áll és van. És kell lennie.

És a nagyanyám is
csak áll és van, mert a
hosszú, kemény évek alatt
főzni is elfelejtett.